

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515202315
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515202315.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa: AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, so sídlom Holandské kráľovstvo, 1077XX Amsterdam, Strawinskylaan 933, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO 47 234 679, so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, proti odporkyni: F. J., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, bytom L. Q. XX, o zaplatenie 650,10 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 325,35 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 325,35 Eur od 08.08.2014 do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.
- III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.03.2015 domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti odporkyne zaplatiť istinu vo výške 650,10 Eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 21,12 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 650,10 Eur od 07.03.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom dňa 17.05.2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 700,- Eur zo strany právneho predchodcu navrhovateľa odporkyni. Odporkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,50 Eur. Odporkyňa bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy. Odporkyňa si svoje povinnosti riadne a včas neplnila, a preto v zmysle hlavy úverových zmluvných podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola odporkyňa právnym predchodcom navrhovateľa listom zo dňa 22.07.2014 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku proti odporkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s právnym predchodcom navrhovateľa dňa 12.09.2012. Nárok navrhovateľa pozostáva z istiny vo výške 7,21 Eur, úroku vo výške 29,34 Eur, zosplatennej istiny vo výške 612,26 Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 0,30 Eur a poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 0,99 Eur.

Odporkyňa sa k podanému žalobnému návrhu nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p na prejednanie veci samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Po posúdení uplatneného žalobného nároku, súd vec posúdil ako drobný spor, vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.06.2016.

Súd zistil tento skutkový stav:

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 17.05.2013 uzatvorená úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 700,- Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 60 mesačných splátkach, každá vo výške 25,50 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 28,70 %, RPMN od 38,30 % do 40,30 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vyčíslená v sume 1.452,60 Eur. Odporkyňa bola vyzvaná k splateniu celého úveru listom zo dňa 22.07.2014 s tým, aby v lehote 15 dní od odoslania výzvy zaplatila 791,16 Eur. Podľa podacieho hárku bola výzva odoslaná dňa 22.07.2014.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad úveru je preukázané, že odporkyňa čerpala úver vo výške 700,- Eur dňa 29.05.2013 bankovým prevodom, v čase od 27.06.2013 do 20.01.2015 uhradila 374,65 Eur.

Výpisom z obchodného registra navrhovateľa je preukázané, že ide o spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá je zapísaná v obchodnom registri č. XXXXXXXXX Holandského kráľovstva pod obchodným menom AB 1 B.V., so sídlom 1077XX Amsterdam, Strawinskylaan 933, ktorá bola registrovaná 10.09.2012 a zahájila svoju činnosť 05.09.2012. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo zaslané právnou zástupkyňou navrhovateľa odporkyňi podaním zo 19.11.2014, ktoré bolo podľa fotokópie poštového podacieho hárku podané na poštovú prepravu dňa 20.11.2014.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné

postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa je v zmysle ustálenej judikatúry preukázaná jeho oznámením zo dňa 19.11.2014 o postúpení pohľadávky. Právny vzťah účastníkov založený úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.05.2013 je zmluvou o úvere, teda absolútnym obchodom, ktorého základné náležitosti sa spravujú Obchodným zákonníkom. Zároveň však vzhľadom na charakter odporkyne nemožno opomenúť, že ide o úver spotrebiteľský v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti, pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych

predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998), ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právnym predchodcom navrhovateľa ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporkyňou ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú navrhovateľ opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v rozpätí od 38,30 % do 40,30 %. Zmluva síce v ďalšej časti obsahuje vysvetlivku, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presná výška RPMN mu bude oznámená veriteľom po poskytnutí úveru. Takúto možnosť dohodnutia ročnej percentuálnej miery nákladov úveru uvedený zákon neumožňuje. Je totiž výlučne vecou veriteľa, ktorého postup dlžník nemôže ovplyvniť, kedy peniaze z titulu úveru dlžníkovi poukáže. Veriteľ by mal peniaze z úveru dlžníkovi poskytnúť v deň uzavretia úverovej zmluvy (nemôžno zabúdať, že úverová zmluva je zmluvou reálnou), kedy je RPMN nad akúkoľvek pochybnosť známa. Týmto postupom nemôže byť prenesené riziko zmeny ročnej percentuálnej miery nákladov v čase od podania návrhu na uzatvorenie zmluvy do jeho akceptácie odporkyňou - klientom, ako aj zmeny RPMN v čase od uzavretia zmluvy do poskytnutia úveru na spotrebiteľa. Je neprípustný prenos zodpovednosti za tento postup veriteľa na dlžníka. K zmene ročnej percentuálnej miery nákladov v čase čerpania úveru po uzavretí úverovej zmluvy môže dôjsť aj v neprospech spotrebiteľa oproti stavu, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy. Ak navrhovateľ uvádza odkaz na § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s prílohou č. 2, súd dodáva nasledovné: Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov definovanej v § 2 písm. j zákona č. 129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 s odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe. Zo zmluvy o úvere vyplynula celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 1.425,60 Eur, pričom správne mala byť uvedená čiastka vo výške 1.530,- Eur.

Ďalej bolo zistené, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal právny predchodca navrhovateľa v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie

o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015).

Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporkyni povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť 325,35 Eur (poskytnutý úver vo výške 700,- Eur - zaplatená časť úveru vo výške 374,65 Eur).

Keďže odporkyňa riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátila poskytnutý úver vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,15 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 325,35 Eur od 08.08.2014 do zaplatenia (deň nasledujúci po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie), na zaplatenie ktorých súd odporkyňu zaviazal. Súd odporkyni uložil lehotu na zaplatenie v súlade s § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na vyrovnaný pomer úspechu na strane navrhovateľa a na strane odporkyne, vyslovil súd, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, na súdny výkon rozhodnutia.

možno podať návrh